

νατολικήν Έλλάδα, ὅπως ἔνεμον ἡ βροχὴν τὰ ἐκ δυσμῶν διὰ τὴν δυτικήν.

Ἄλλ' αἱ παρατηρήσεις κύται ἐπ' οὐδενὸς κκ-νόνος στηρίζονται διότι οὐδέποτε συνεδυάσθησαν τὰ τοιαῦτα φρινόμενα πρὸς τὰς μεταβολὰς τὰς ὅποιας ὑφίστασαι ἡ θερμοκρασία, ἡ ἀτμοσφραικὴ θλίψις ἢ ἡ ύγρομετρικὴ καταστασίς τῆς ἀτμο-σφαιρᾶς κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἢ πρὸ αὐτῆς. Η πιθανότης λοιπὸν τῆς ἐπιτυχίας τῆς προγνώσεως στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀγχινοίας τοῦ παρατηρητοῦ. Ἐν τούτοις δὲ ἐκάστην χώ-ραν ὑπάρχει γνώρισμά τι ἔξ οὐ ἀσφαλέστατα δύναται τις νὰ προΐδῃ τὸν μέλλοντα καιρόν. Οἱ ἐν Λαρίσῃ ζήσαντες θὰ παρετήρησαν βεβαίως ὅτι, διάκις ἡ ὑψηλοτέρα κυρυφὴ τῆς "Οσσης εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ νεφῶν, ἐπακολουθεῖ βροχὴ κατὰ ποσότητα ἀνάλογος πρὸς τὴν πυκνότητα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ νέφους. Ἐπίσης ἐν Βώλῳ, ὡς διαβεβαιοῦσι πολλοὶ πολλὰ ἔτη δικρίναντες ἐν αὐτῷ, διάκις ἡ κυρυφὴ τοῦ ὄρους τοῦ ύψουμένου ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ἕκρας τῆς Φθιώτιδος τῆς σχηματιζούσης τὴν ἀριστερὸν πλευρὰν διὰ τὸν εἰσπλέοντα εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον, εἶνε κε-καλυμμένη ὑπὸ νεφῶν, ἐπακολουθεῖ βροχὴ ἢ βρο-ρειανατολικὸς ἔνεμος ἢ καὶ ἀμφότερα.

Ἄξιον σημειώσεως πρὸς τούτοις εἶνε ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγίνοντο τοιαῦται πα-ρατηρήσεις. Ο Ίπποκράτης αὐτός, ὁ μέγιστος τῆς ἀρχαιότητος ιατρός, εἶχε παρατηρήσει ὅτι πρὸ τῆς πνοῆς δυτικῶν ἀνέμων ἡ θάλασσα ἥτο τεταραγμένη καὶ τὰ ὅδατα αὐτῆς τεθολωμένα, ἐνῷ ἐφωσφόριζεν ἀνακινούμενη διὰ τῆς κώπης πρὸ τῆς πνοῆς τῶν ἀνετολικῶν ἀνέμων· καὶ τὴν σήμερον οἱ ναυτικοὶ τὸν φωσφορισμὸν τῆς θαλάσ-σης καὶ χαρακτηριστικήν τινα ὀσμὴν αὐτῆς θεωροῦσιν ὡς ἀσφαλὲς προμήνυμα πνοῆς ἰσχυροῦ ἀνέμου.

"Αν αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις συνεδυάζοντο μετὰ παρατηρήσεων ἀκριβεστέρων τῆς θερμοκρα-σίας, τῆς θερμομετρικῆς θλίψεως καὶ τῆς ύγρομε-τρικῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφρίκης τὰ ἔξχ-γόμενα θὰ ἥσαν ἀσφαλέστερα. Ἀληθῶς δὲ σπου-δαιοτάτης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τὰς βάσεις ἥθελησεν νὰ θέσῃ ὁ φιλολογικὸς σύλλογος Παρ-νασσὸς πρὸ πολλοῦ ἴδρυσας εἰς δικαφόρους πόλεις τῆς Έλλάδος μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς διὰ τὴν ἔκτελεσιν τοιούτων παρατηρήσεων. Εἰς τοι-οῦτος εἶχεν ἴδρυθη καὶ ἐν Λαρίσῃ, ἐφοδιασθεὶς δι' ὄργανων καταλλήλων ἐκλεχθέντων, καὶ ἐπὶ δύο ἔτη ἐλειτούργησε τακτικῶς. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἡ τακτικὴ σημειώσεις τῆς κινήσεως τῆς ἀτμοσφαίρης καὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῇ συμβινόντων διεκόπη, διότι ἡ τὸ διδα-σκαλικὸν ἀπεξάπαντα ἀναταράξασα ἀνεμοζάλη παρέσυρε καὶ τὸν ἀναλαβόντα τὴν υποχρέωσιν τῆς τοιαύτης ἐργασίας· καὶ ὅμως ὁ μετεωρολογι-

κὸς οὗτος σταθμός εἶχεν ἔξαιρετην σημασίαν ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ ἡδύνατο πρὸς τοῖς ἄλ-λοις μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἵκανον νὰ παράσχῃ μέρος τῶν στοιχίων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν λόγων σπουδαιοτάτου προβλήματος «τῆς προ-γνώσεως τῆς διευθύνσεως τῶν ἀνέμων.»

Καὶ ἄλλην δὲ σπουδαιοτάτην ὑπηρεσίαν ἡδύ-νατο νὰ παράσχῃ ὁ μετεωρολογικὸς οὗτος στεθ-μός εἰς τοὺς γεωργοὺς τῆς Λαρίσης καὶ τῆς Θεσ-σαλίας ἀπάστης, διότι δὶ αὐτοῦ ἡδύνατο νὰ δρι-σθῇ ἡ χρονικὴ περίοδος ἐν ἣ κινεῖται, ἡ στιγμὴ τῆς ἐνέργειας καὶ ἡ διάρκεια τοῦ θερμοῦ ἐκείνου δυτικοῦ ἀνέμου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα λίψ, καὶ θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἐσδεδεία τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἐπομέ-νων ἡ εὐτυχία δλοκλήρου τοῦ γεωργικοῦ πληθυ-σμοῦ τῆς χώρας διὰ ταχυτέρας ἢ βραδυτέρας σπορᾶς.

Ἐκαστος λοιπὸν ἡμῶν δύναται, ἐχεὶς ὀλίγον κοπιάση πρὸς ἔξετασιν τοῦ δρίζοντος τῆς πόλεως ἐν ἡ ζῆ, νὰ προΐδῃ μετὰ μεγάλης πιθανότητος τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν ἐν τῇ ἀτμοσφρίᾳ αὐ-τῆς, οἱ δὲ μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ καταλλήλως διοργανίζομενοι καὶ τακτικῶς δύνανται νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ πολλῶν κκεών καὶ ἀπὸ περισ-σοτέρων προλήψεων, αἵτινες τόσον βαθύτερον εἰσίν ερριζωμέναι ὅσον ψευδέστεραι εἰσί.

Γ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

—ο—

ΓΥΝΗ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ

Τῇ 28 Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Ἀγγλικὸς κέρκουρος Chieftain, κυβερνώμενος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Μαγουάρη, ἐξέπλευσεν ἐκ Καλκούττης κατευθυνόμενος εἰς Νέαν Ύόρκην. Ο πλοῦς ἐν ἀρχῇ ἥτο κάλλιστος, ἀλλὰ πέντε ἔβδομαδας μετὰ τὸν ἐκ Καλκούττης ἀπόπλουν, ὁ πλοιάρχος νοσήσας ἐκ πυρετοῦ ἡδυνάτει νὰ παραμένῃ ἐν τῇ θέσει του καὶ νὰ κυβερνᾷ τὸ πλοῖον. Δυστυχῶς καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἄνδρες ἥσαν ἀρχάριοι ναυτικοί, ἀνίκανοι νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα τοῦ πλοιάρχου. Οἱεν ὅτε ἐπιτα-θείσης τῆς νόσου ἤναγκάσθη ὁ πλοιάρχος νὰ πέσῃ κατάκοιτος, καὶ τὸ πλοῖον ἐμενεὶς ἀκυβέρ-νητον ἐν τῷ ὥκεανῳ, προσεκάλεσε τὴν γυναικά του καὶ τῇ εἶπε: «Φιλάττη μοι, εἴκοσιν ἔτη τώρα μὲ συνοδεύεις εἰς ὅλη τὰ ταξείδια, ὥστε εἰξέργεις πολὺ κακὴ ποτὲ εἶνε τὰ χρέον μου. Ἐπι-θυμῶ λοιπὸν νὰ δεχθῆς νὰ κυβερνήσῃς τὸ πλοῖον, ἐν ὅσῳ θὰ ἥμαι ἀσθενής. Δέχεσαι;»

—Ναι, ἀφ' οὐ τὸ θέλης, διὰ νὰ σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν φροντίδα, δέχομαι εὐχαρίστως.»

Καὶ παραχρῆμα ἡ κυρία Μαγουάρη, ρώμαλέα καὶ μεγαλόψυχος γυνή, τεσσαρακοντοῦτις περ-

που τὴν ἡλικίαν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ συγκαλέσασα τὸ πλήρωμα εἶπε πρὸς πάντας.

«Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρός μου, ἀνέλαβον νὰ κυβερνήσω τὸ πλοῖον. Απὸ τοῦδε ὄφελετε ὅλοι ἐμὲ νὰ ὑπακούετε.»

Καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἐκέλευεν, ἔτηρει ἀκριβέστατον ἡμερολόγιον τοῦ πλοῦ, ἐνὶ λόγῳ ἔξεπλήρου ἐπιμελέστατα καὶ ἀριστὰ πάντα τὰ καθήκοντα κυβερνήτου τὸ κατάστρωμα κατέλειπε μόνον δύσκολος ἦτο ἀνάγκη νὰ κατέληθῃ εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀνδρός της, ὅπως νοσηλευτῇ αὐτόν. Τῇ 10 Νοεμβρίου προσωριμίσθη ὁ κέρκουρος εἰς τὴν νῆσον Ἀγίαν Ἐλένην, καὶ διέμεινεν ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ὅπως ἀναπαυθῇ ὀλίγον δι πάσχων πλοίαρχος. Οἱ κληθέντες εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ικτροὶ ἀπεφάνθησαν, ὅτι δὲν ὑπελείπετο αὐτῷ ἐλπίς σωτηρίας καὶ ὅτι ὀλίγων ἡμερῶν μόνον εἴχε ζωήν. Τούτου ἔνεκα δὲν Ἀγία Ἐλένην πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, μεριμνῶν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ἐν Νέαχ Τόρκη φορτωτῶν, ἥθελησε νὰ εῦρῃ ἀλλον πλοίαρχον, ἀλλ' ἡ κυρία Μαγουάρι ἀντέτεινεν ἐπιμόνως εἰς τοῦτο μέχρις ὅτου ἡναγκάσθη ὁ πρόξενος νὰ συγκατατεθῇ. Ἀνέλαβε λοιπὸν καὶ αὐθίς ἡ γυνὴ τοῦ πλοίαρχου τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν 4 Ἰανουαρίου εἰσέπλευσεν αἰσιώς εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Τόρκης. Ἡ γενναία σύζυγος ἔσχε πλὴν τούτου καὶ τὸ εὐτύχημα νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ πρόρρησις τῶν ιατρῶν, διότι δὲν σύζυγός της ἀνεκτήσατο μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν ὑγίειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν ταῖς συλλογαῖς, ἀς ὁ Δανὸς ἔξερευνητὴς τῆς Γροιλανδίας Holm ἐκόμισεν εἰς τὴν πατρίδα του, περιελαμβάνοντο καὶ πίνακες γεωγραφικοὶ ἀκριβέστατοι τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Γροιλανδίας, εὑρεθέντες ἐν χώρᾳ κατοικουμένῃ ὑπὸ ἀγρίας φύλης θαγενῶν, ἀγνώστου τέως. Πολλοὶ ἀμφιβάλλουσι ὅτι σὶ πίνακες ἔκεινοι εἴναι ἔργον ἀγρίων, διότι πρὸς κατασκευὴν γεωγραφικῶν πινάκων διὰ ξύλων ἀπαιτεῖται καὶ νοῦς ἀνετυγμένος, καὶ παίδευσίς τις, πρὸς δὲ καὶ ὑπομονὴ καὶ ἐγκρατέρησις πρὸς συντέλεισιν ἔργου κοπιώδους, διότε προϋποθέτηται ποτὸν ὥρισμένον ἐπιστημονικόν· εἰάκουσι δ' ὅτι ἐποιήθησαν οἱ πίνακες ἔκεινοι οὐχὶ ὑπὸ Ἐσκιμώων, ἀλλ' ὑπὸ Εὐρωπαίων τινὸς υγιαχοῦ, μετέχοντος ἵσως τινὸς τῶν πρὸς ἔξερεύνησιν τοῦ Βορείου Πόλου ἀποτυχουσῶν ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν. Ἀλλ' ἡ σχεδίασις καὶ χάραξις γεωγραφικῶν πινάκων ὑπὸ ἀγρίων οὐδὲν ἔνέχει τὸ απίθανον· πολλοὶ τῶν εἰς ἔξερεύνησιν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν πλευσάντων ἀφηγοῦνται, ὅτι γέροντες Ἐσκιμῶοι, προκαλούμενοι ὑπὸ αὐτῶν ἐχάρασσον προχείρως ἐπὶ τοῦ πάγου τὸ περίγραμμα τῶν παραλίων, διότε ὡς δὲ ἀκριβοῦς κατέπιν ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως ἔθεσαντο μικρὸν ἀπεῖχε τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ ἐμπει-

ρικὴ πινακογραφία εἶναι τέχνη συγκίθης τοῖς ἀγροῖς, μάλιστα δὲ τοῖς Ἐσκιμώοις, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπερτεροῦσιν οὔτοι τῶν πεπολιτισμένους, οἵτινες ἀνένταις ἀστρονομικῶν καὶ φυσικῶν ἐργαλείων, ἀδυνατοῦσι νὰ σχεδιάσωσι γεωγραφικοὺς πίνακας.

Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τοῦ 1884 ἐκομίσθη εἰς Εὐρώπην ἐκ τῆς χώρας τοῦ Εὐελπίδος Ἀκρωτηρίου, ὃπου ἀνεκαλύφθη, μέγιστος λευκὸς ἀδάμας, βάρους 437 καρατίων, ἡγοράσθη δὲ ὑπὸ ἀδαμαντοπωλῶν τοῦ Λαζίου καὶ τῶν Παρισίων. συνεταιρισθέντων πρὸς τοῦτο. Ἡ πολύτιμος λίθος παρεδόθη εἰς δεξιώτατον ἀδαμαντουργὸν πρὸς κατεργασίαν, ἥτις περατωθήσεται πιθανῶς κατὰ τὸν ἐνετῶτα μῆνα, μετὰ διωδεκάρημον σύντονον ἐργασίαν. Ὡς προσεδοκάτοι, ἀπεδέχθη μετὰ τὴν κατεργασίαν ὅτι ἡ λίθος εἶναι θυμασιωτάτη, ὑπερβόλλουσα κατὰ τὴν χροάν, τὴν κυρθρότητα καὶ τὴν στιλέθην πάντας τοὺς γνωστοὺς ἀδάμαντας τοῦ κόσμου. Ὁ ἀδάμας σύτος κατεργασθεὶς ἔχει νῦν βάρος μόνον 230 καρατίων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατεργασίας καὶ τὸ βάρος τοῦθο θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ 30 καράτια. Ἐκ τῶν ἀλλων ὀνοματεῶν ἀδαμάντων ὁ μὲν Κοκκινούρη ἔχει βάρος 106 καρατίων, ὁ Ἀντιβατλεὺς 136 ¼ καρατίων, ὁ Νότιος ἀστήρ 125, καὶ ὁ Πίγκωτ 82 ½. Μόνος ὁ καλλιέργειος Μέγας Μογγόλος ἔχει βάρος 279 καρατίων, ἀλλὰ τοῦτο προξεχεται ἐπὶ τῆς ἀτελοῦς κατεργασίας αὐτοῦ, διότι ἐν αὐτῇ ἡτο ἐντελεστέρω τὸ βάρος του οὐαὶ περιωρίζετο εἰς 140 καράτια.

Τὸ δόλον τῶν ἀδαμάντων. τῶν ἔξορυχθέντων κατὰ τὸ 1885 ἐν τοῖς ἀδαμαντοφόροις πεδίοις τῆς Νότιου Αμερικῆς (South African diamond fields) ἔχει βάρος 2440787 καρατίων, ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπολογίζεται 63500000 δρ. Ἡ μέση τιμὴ ἀκατέστου καρατίου εἶναι 25 δρ. καὶ 60 λ. ἀλλ' αὐξανούμενον τοῦ βάρους πολλαπλασιεῖται τερατίως ἡ ἀξία τοῦ ἀδάμαντος. Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη 1883 καὶ 1884 εὑρεθέντες ἀδάμαντες ἥσαν πολλῷ πλείστους ἔνεκα δὲ τῆς αὐξήσεως τῆς ποσότητος ἡλαττώθη ἡ ἀξία αὐτῶν.

Ο Ἀγκόπουλος εἶναι προσκεκλημένος εἰς γεῦμα.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια παρατίθενται πλὴν ἀλλων καὶ ὄρχιαι σταφυλαί.

—Δὲν σᾶς φάνεται παραβένον γάλευρίσκων τὴν ἐποχὴν τόσον κιλὰ σταφύλια; λέγει τις.

— Μπά! καθόλου, ἀπαντᾷ ὁ Ἀγκόπουλος. Ἐν μεῖς τὰ εἰχαμεῖν τοῦ τόπο μας πρὸ πέντε μηνῶν.

— Πῶς σοῦ φάνεται ἡ κόρη τοῦ Π.;

— Δὲν εἰξέρω. Ἐγὼ τὴν βλέπω πάντοτε ἐν μέθη.

— Τί; μεθή;

— Αὐτὴν ὅχι, ἐγώ.

Δικαστής. Ἡ γυναῖκα σου σε κατηγορεῖ, ὅτι ἡθελησες νὰ τὴν δηλητηριάσῃ μὲ ἀρσενικόν.

Κατηγορούμενος. Παρακαλῶ, κύριε πρέσβει, νὰ διατάξετε νὰ γείνη ἀμέσως νεκροφία, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότης μου.